

DE TAS

Een klassieke dokterstas, of toch een hipper variant? Als huisarts heb je steeds meer te kiezen. Wat zegt de tas eigenlijk over de dokter? En wat zit er in die tas? Huisarts Anneke Aarts vond in een cameratas de ideale dokterstas.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTO: KEES BEEKMANS

**‘De vakken
in mijn
cameratas
zijn in grootte
verstelbaar’**

Wie? Anneke Aarts (37)

Huisarts sinds 2022

Hoe en waar? waarnemend huisarts in Breda-Noord, later dit jaar hoop ik te associëren

Eigenlijk zocht ik een rugtas omdat ik zoveel mogelijk op de fiets ga. De meeste visites zijn maximaal 10 minuten fietsen. Fietsen is gezonder en tijdens de spits ook sneller. Bovendien vind ik het een fijne opstart en afsluiting van de werkdag. En tussendoor even uitwaaien is ook heerlijk. Ik ben overigens wel een beetje een mooiweertfietser. Als het regent pak ik toch de auto. Hoewel, begin dit jaar heb ik een regenbroek gekocht in het kader van de goede voornemens...

Het lukte maar niet om een handige rugtas te vinden. Of ik vond 'm te groot en te lomp of er zaten geen vakken in, waardoor alles op één hoop lag. Toen zag ik bij een vriendin, die fysiotherapeut en fotograaf is, een cameratas die me perfect leek. Overzichtelijk en elegant. De vakken, oorspronkelijk bedoeld voor verschillende lenzen, zijn in grootte verstelbaar. Er heeft nog nooit een patiënt iets over gezegd. De meesten zijn meer onder de indruk van mijn fiets dan van mijn tas.

Je hebt niet zoveel nodig als huisarts. Als ik nog een keer kritisch door de spullen in mijn tas heen ga, kan er vast nog wel wat uit. In het kader van de duurzaamheid probeer ik zo weinig mogelijk spullen in de tas te hebben die over de datum kunnen gaan. Het is zonde om steeds spullen weg te gooien die je niet hebt gebruikt. Mijn ideaal is een gezamenlijke medicatiekit op de praktijk, waaruit je bijvoorbeeld voor een palliatieve visite een paar spullen meeneemt. ¶

EEN BLIK IN JOUW TAS?

Wil je vertellen over jouw dokterstas? Meld je aan voor deze rubriek via dedokter@lhv.nl met in de titel 'dokterstas'.

Ik heb ze nog nooit hoeven gebruiken, maar laat ze toch maar in de tas zitten: de mayotubes om bij reanimatie de luchtweg vrij te maken. Het is al een tijd geleden dat ik de bijbehorende cursus volgde, dus ik weet niet of ik me bekwaam genoeg voel om ze te gebruiken. Maar in geval van nood wil ik ze in ieder geval niet hoeven missen.

Toen ik dit speldje kreeg van een assistente, heb ik het meteen voor op mijn tas gespeld. Ik vind het belangrijk om uit te stralen dat iedereen zichzelf mag zijn. In een stedelijke praktijk heb je regelmatig een gesprek over genderidentificatie. De vaseline zit standaard in de tas, een advies dat ik ooit van een chirurg kreeg: 'Een goede dokter heeft altijd vaseline op zak'.

Een apart vakje gebruik ik voor 'snuisterijen'. Er zit bijvoorbeeld een tangetje in om nietjes te verwijderen en een lange naaldvoerder, die ik ooit gebruikte bij iemand met flink rectaal bloedverlies. Ik drukte er een gaas met adrenaline op tot het bloeden stopte. De spullen uit dit vak gebruik ik niet vaak, maar ze zijn net te handig om ze uit de tas te halen.